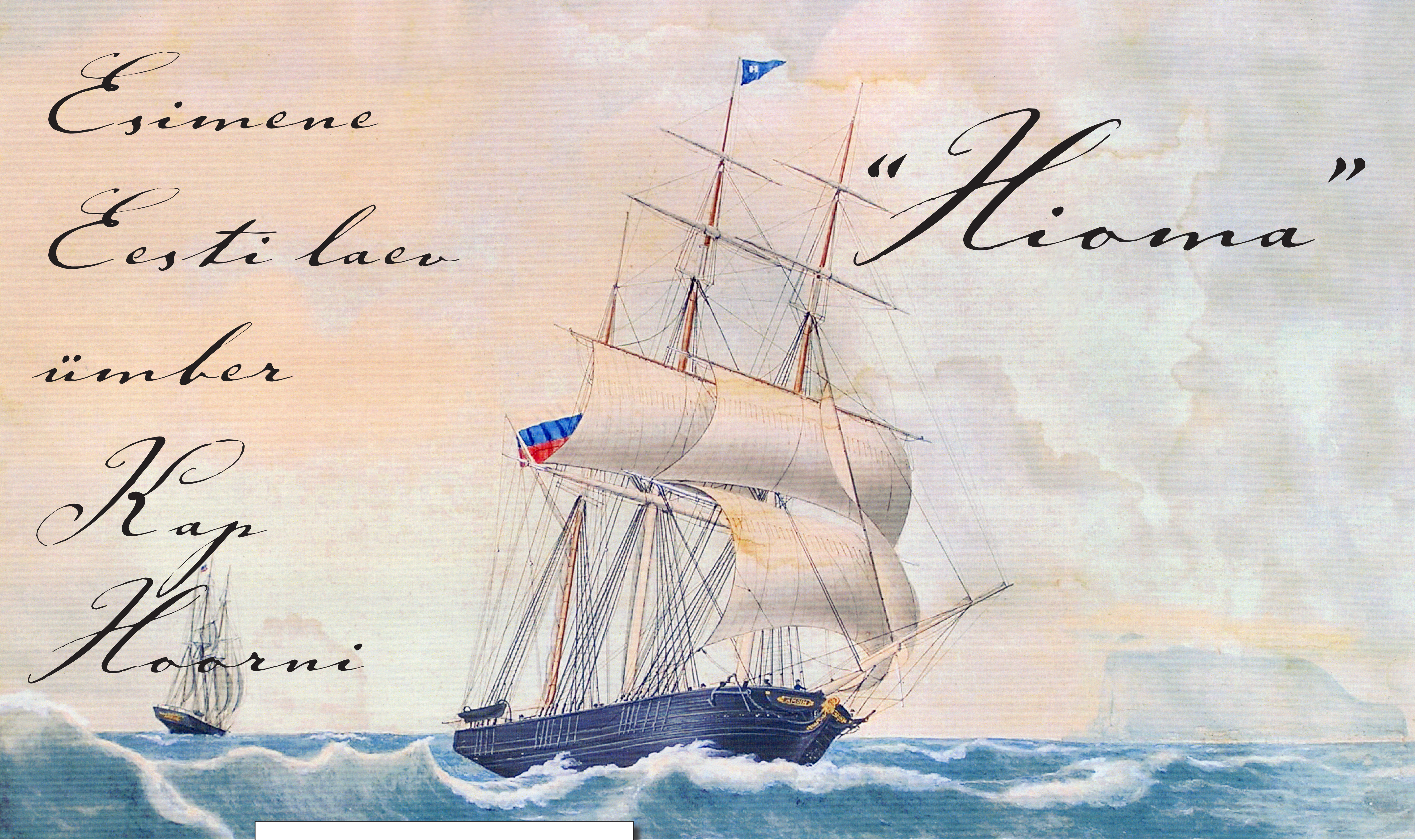

Esimene Eesti laev ümber Kap Hoorni

1848. a 16. märtsil
lasti Suursadamas
vette parun Ewald von
Ungern-Sternbergile
kuulunud parklaev
„Kioma“

Laeva jooniste autoriks
oli sakslane Weilbach,
ehitusmeistriks taanlane
Käitgerskov ning
töömeesteks hüdlased.

Kolmemastiline laev
oli omal ajal Eestis
ehitatutest suurim,
358 brt.

Laevas oli kakskümmend meest,
peale taanlastest kapteni Peter
Boyseni ja tüürimehe Jens Hanseni
kõik ülejäänud hüdlased:

Nigolas Lutz	Carl Kävjama
Nigolas Reggi	Jurry Tülp
Johan Keskulla	Peter Mey
Peeter Pargo	Madis Recha
Jurry Tomingas	Peter Lepisto
Johan Tross	Peter Apri
Michel Pallora	Prido Varres
Jurry Tiir	Peeter Luup
Andres Oban	Gustaw Kaewas

Nemad olid ühtlasi esimesed
estlased, kes purjetanud ümber Kap
Hoorni neeme Lõuna-Ameerikas.

Peruu rannikule jõuti 1854. a veebruari alguseks.
Callao sadamast seilati tagasi Euroopasse
guaanolastiga.

Guaano: looduslik kuiv linnusõnnik Lõuna-
Ameerikast. Kasutati väetisena ja toorainena
keemiatööstuses, muuhulgas püssirohu
valmistamisel.

Kilisemad „Kioma“ reisirid olid valdavalt
Inglismaa ja Vahemere sadamate vahel,
Peruus käidi veel ühel korral.

„Kioma“ viimane reis algas 1. detsembril 1857
Inglismaalt Hullist sõelastiga Tallinna. Tugevas
tormis ning pimeduses eksiti oma asukoha
määramisega ja sõideti madalikule. Sealt saadi
lahti, kuid Läänemaa all Riguldi mõisa kandis
võttis meri laeva lõplikult enda valdustesse.
Meeskond pääses laevalt eluga.

Ewald von Ungern-Sternberg

Laevaehitus Suursadamas XIX sajandil

Kaasrahastanud
Euroopa Liit

MTÜ HIIDLADE
KOOSTÖÖKOGU